

[Karen Højte Jensen]

1990 er på næsten 10.000 husstande, hvilket har medført ansættelse af yderligere 1.550 fuldtids-beskæftigede hjemmehjælpere.

Jeg vil gerne i dag sætte et stort spørgsmålstegn ved, om det i økonomisk ressourceknappe tider er rimeligt, at hjemmehjælpen er gratis uanset de ældres økonomi. Jeg mener det faktisk ikke. Den konservative grundholdning er, at det først og fremmest er de svage, vi skal hjælpe. Jeg mener, vi bør overveje at give kommunerne mulighed for under hensyn til samspilsproblemerne at genindføre en indtægtsafhængig betalingsordning. Det ville frigøre ressourcer til andre kommunale foranstaltninger for de ældre.

Må jeg til sidst understrege, at ældreområdet henhører under det kommunale selvstyre, og det er jeg såmænd ganske tryk ved. Kommunerne fastlægger deres service ud fra de lokale behov. Jeg vil gå ud fra, at vi i Folketinget er enige om, at decentralisering, som vi oplever den på ældreområdet, er af det gode. Vi skal vel ikke lade en enkelt skurk – om jeg så må sige – give anledning til, at alle landets kommuner skal have detaljeret pålæg fra centralt hold.

Min tid er udløbet. Jeg vil i anden runde vende tilbage med kommentarer til den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Når man hører den konservative ordfører, får man en fornemmelse af, at vi sidder i to forskellige verdener, en verden for den konservative ordfører, hvor der slet ingen problemer er – i hvert fald meget, meget få – og så en verden, som vi andre har oplevet, med masser af problemer.

I Kristeligt Folkeparti sagde vi allerede under vores valgkamp og endnu før, i november, at her var der et virkeligt problem, som vi måtte gøre noget ved, og vi er fra Kristeligt Folkepartis side indstillet på at se på de ressourcer, der er, men også på, hvordan man i kommunerne administrerer dem.

Det må være en menneskeret for enhver ældre at komme til at være på det sted på sine sidste dage, hvor man gerne vil være, et sted, hvor man gerne vil være, fordi der er tryghed. Og så kan vi kalde det plejehjem, eller hvad det er – plejehjem har fået en dårlig klang; det behøver det ikke at have.

Men det, at man overlader nogle til sig selv mod deres vilje, at de skal ligge og græde og vente på at få besøg, det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. De mange henvendelser, der kommer, og samtaler med personer overalt i landet viser, at der er et problem, og det er vi altså nødt til at gøre noget ved, og det er Kristeligt Folkeparti indstillet på at vi skal have løst.

Vi kan ikke være bekendt at have så uværdige forhold, som man har i nogle kommuner, og vi har absolut ikke tiltro til alle kommuner. Derfor bliver vi nødt til at gøre noget.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Debatten her handler jo ikke om, at der ikke er muligheder i kommunerne for at følge ideen bag »længst muligt i eget hjem«. Den handler om, at af forskellige årsager, bl.a. økonomiske, som et resultat af den økonomiske politik, regeringen har ført over for kommunerne, udnyttes disse muligheder ikke. Og oven i købet undlader nogle kommuner at opfylde deres forpligtelser. Det er derfor, vi har denne debat, og det er derfor, vi har stillet det dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Den konservative ordfører roste ligefrem kommunerne, og det kan jo være, at det er rigtigt, som fru Inger Stilling Pedersen sagde, at det skyldes, at den konservative ordfører befinder sig i en anden verden end vi andre. Der er ikke nogen af os, der synes, at man ligefrem skal rose kommunerne.

Ellers var den konservative tale jo et overflødigshorn af flotte ord og fine indpakninger. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det er der ingen af de gamle som får mere hjælp af.

Når det drejer sig om plejehjemspladser, er alle enige om, at man skal være længst muligt i eget hjem. Men det kan man kun være, hvis den nødvendige bistand er til rådighed, og der er en gruppe af svage ældre borgere, som ikke kan klare sig i eget hjem. De skal have en plejehjemsplads, når de har brug for det.

Må jeg give fru Karen Højte Jensen et eksempel fra det virkelige liv: En pensionist, som var 70 år for 10 år siden og havde en rask ægtefælle, fik dengang 3 x 2 timers hjemmehjælp om ugen. I dag, 10 år senere, er den pågældende 80 år og